

(ร่าง)

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ.

.....

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ประกอบกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ วรรคสอง บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือ สำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และสภามหาวิทยาลัยทักษิณในคราวประชุมครั้งที่ ... /... เมื่อวันที่ ... เดือน ... พ.ศ. จึงมีมติออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไปและคำนิยาม

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยธรรมาภิบาลและจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐

(ร่าง)

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า หลักในการบริหารจัดการ การกำกับดูแล กิจการต่าง ๆ อย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและให้เป็นไปตามครรลองคลองธรรม ประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อสังคม หลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม หลักมุ่งเน้นฉันทามติ หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาค

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือความประพฤติที่พึงปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

“การตรวจสอบ” หมายความว่า การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความประหยัดของการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญกับระบบการควบคุมภายใน ระบบการบริหารความเสี่ยง ระบบการกำกับดูแล และการตรวจสอบภายใน อย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง

“ความเสี่ยง” หมายความว่า เหตุการณ์ โอกาส หรือความน่าจะเป็น หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนหากเกิดขึ้นจะทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสียเปล่า หรือเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของมหาวิทยาลัยทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน และตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลกำหนด

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้เป็นผู้กำกับดูแลและสั่งการแทนอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงานและหัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงาน หรือผู้ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลหรือสั่งการส่วนงานหรือหน่วยงานภายในของส่วนงาน

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานลักษณะพิเศษ หรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัย รวมถึงพนักงานตามสัญญาจ้าง

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ และให้หมายความรวมถึงผู้เรียน ซึ่งลงทะเบียนเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของมหาวิทยาลัย

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า ผู้เข้ารับบริการซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดให้

ข้อ ๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้

(ร่าง)
หมวด ๒
หลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๖ หลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) หลักประสิทธิผล คือ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย โดยการปฏิบัติงานจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน ตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

(๒) หลักประสิทธิภาพ คือ การบริหารงานตามวิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัยและกำกับดูแลที่ดี ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกส่วน

(๓) หลักการตอบสนอง คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงสามารถตอบสนองตามความคาดหวัง ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

(๔) หลักการรับผิดชอบ คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้น ควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของผู้รับบริการ รวมถึงความคาดหวังของสาธารณะ และแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาทางสังคม

(๕) หลักความโปร่งใส คือ มหาวิทยาลัยมีกระบวนการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา สามารถชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ตามกฎหมาย โดยสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่สามารถตรวจสอบได้

(๖) หลักการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาในประเด็นที่สำคัญกับส่วนที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง การแก้ไขปัญหาในกระบวนการตัดสินใจ และกระบวนการพัฒนาในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกัมหาวิทยาลัย

(๗) หลักการกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนนโยบาย การตัดสินใจจากผู้บริหารต่อส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และผู้รับผิดชอบตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของมหาวิทยาลัย

(๘) หลักนิติธรรม คือ การใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยภายใต้หลักธรรมาภิบาล

(๙) หลักความเสมอภาค คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

(๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ คือ การหาข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

(ร่าง)
หมวด ๓
จริยธรรมของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๗ มาตรฐานทางจริยธรรมที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและนิสิตพึงประพฤติมีดังนี้

(๑) พึงยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) พึงรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยและไม่ดำเนินการใดที่เป็นการแสดงถึงผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ใดหรือกลุ่มใด หรือมีความเกี่ยวข้องในกิจการหรือกิจกรรมใด ๆ อันเป็นการขัดแย้งกับผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๓) พึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต รู้รักสามัคคี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ยึดถือผลประโยชน์ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยและประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) พึงประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่กระทำการใด ๆ อันจะนำไปสู่การเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

(๖) พึงประพฤติปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาของมหาวิทยาลัย “ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนา” และพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

(๗) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๘) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว ยกเว้นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดีให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

(๙) พึงปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด รวมถึงจารีตประเพณีที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติโดยชอบธรรม

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงทำหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น สร้างสรรค์ ผลักดันภารกิจ และเกียรติคุณแห่งมหาวิทยาลัย ให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

(ร่าง)

(๒) พึ่งมีความประพฤติดีในฐานะบุคคลสาธารณะ อันได้แก่มีความมั่นคงในจริยธรรม ตรวจสอบได้ เปิดเผย และมีภาวะผู้นำ

(๓) เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ของสภามหาวิทยาลัย พร้อมให้คำแนะนำและความคิดเห็นที่นำไปสู่ความสำเร็จของมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ตลอดจนสละเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดไว้ในโอกาสที่เหมาะสม

(๔) ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๙ ผู้บริหาร พึ่งมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึ่งทำหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น สร้างสรรค์ บริหารภารกิจของมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

(๒) พึ่งดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๐ คณาจารย์ พึ่งมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึ่งประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การเคารพ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และผู้รับบริการ สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติตนนิสิตอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) พึ่งรักษาความสัมพันธ์กับนิสิตอย่างเหมาะสม เป็นที่พึ่งแก่นิสิต สนับสนุนให้นิสิต มีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

(๓) พึ่งปฏิบัติงานโดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต รับผิดชอบ ปราศจากการครอบงำ ด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์อื่นใด และใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๔) พึ่งเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น และรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

(๕) พึ่งเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัด

(๖) ต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมนักวิจัย ตามแนวทางที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านวิจัยกำหนด

(๗) พึ่งบริการแก่ผู้รับบริการ ด้วยจิตสาธารณะอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติโดยหน้าที่อย่างเป็นธรรม

(๘) พึ่งยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพ ปฏิบัติตนตามจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งรักษาความลับของผู้รับบริการและมหาวิทยาลัย

(ร่าง)
ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ กล่าวตักเตือนใจ เป็นแบบอย่างที่ดี รักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รักษาความสัมพันธ์กับผู้รับบริการอย่างเหมาะสม และถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

(๒) พึงบริการแก่ผู้รับบริการ ด้วยจิตสาธารณะอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมทั้งมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติโดยหน้าที่อย่างเป็นธรรม

(๓) พึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพ ปฏิบัติตนตามจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งรักษาความลับของผู้รับบริการและมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๖

จริยธรรมของนิสิต

ข้อ ๑๒ นิสิต พึงมีจริยธรรมดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และเคารพยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น

(๒) พึงประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดี มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

หมวด ๔

กลไกและระบบการบังคับใช้

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๑๓ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จากบุคคลซึ่งเป็นกลางและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมีองค์ประกอบ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจ และหน้าที่ การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของคณะกรรมการแต่ละคณะข้างต้นให้เป็นไปตามข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(ร่าง)

ส่วนที่ ๒

กลไก ส่งเสริม ป้องกัน ตรวจสอบ และการบังคับใช้

ข้อ ๑๔ การขอให้ดำเนินการทางจริยธรรมอาจกระทำโดยผู้กล่าวหา ผู้รู้เห็นพฤติการณ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมก็ได้

ข้อ ๑๕ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

กรณีอธิการบดี ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม เว้นแต่มีการประพฤติผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรงด้วย ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

กรณีผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และนิสิต ยกเว้นอธิการบดี ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติผิดจริยธรรมที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม เว้นแต่มีการประพฤติผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรงด้วย ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบเรื่องที่ถูกล่าหาและมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ ต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้กล่าวหาหรือพยาน โดยเฉพาะนิสิตด้วย

นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และกระบวนการดำเนินการทางวินัยมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติผิดจริยธรรม หรือประพฤติผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ดำเนินการทางจริยธรรมหรือวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจริยธรรมในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจริยธรรม หรือได้ส่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือไม่เป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

กรณีปรากฏว่าผู้บังคับบัญชากลับแก้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางจริยธรรมหรือวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๗ การดำเนินการทางจริยธรรมให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพิจารณา และวินิจฉัยไปตามพยานหลักฐาน และพฤติการณ์ อย่างเป็นธรรม กรณีมีเหตุผลความจำเป็นอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือพิจารณาหรือให้ความเห็นเบื้องต้นต่อกรณีการประพฤติผิดจริยธรรมและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมเพื่อวินิจฉัยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม วินิจฉัยและมีมติว่า ผู้ใดกระทำผิดจริยธรรมข้อใดและสมควรได้รับการดำเนินการอย่างไรแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายอำนาจจากอธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

(ร่าง)

กระบวนการดำเนินการทางจริยธรรมจะต้องแล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง กรณีครบกำหนดแล้วยังไม่แล้วเสร็จ ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยาย ระยะเวลาดำเนินการออกไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลา

ข้อ ๑๘ การดำเนินการทางจริยธรรมให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมนำเอากระบวนการวิธีตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้จะต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ และให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือ กรรมการด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือพยาน ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๙ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย หรือนิสิตถูกดำเนินการทางจริยธรรมข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือ ฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๐ กรณีนายกสภามหาวิทยาลัย ถูกดำเนินการทางจริยธรรม ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา ความจำเป็นและความเหมาะสมว่าสมควรสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวหรือไม่ กรณีเห็นสมควรสั่งพักการ ปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนจนกว่าจะดำเนินการทางจริยธรรมแล้วเสร็จ

หมวด ๕

โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๒๑ โทษทางจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) ตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจริยธรรมได้ทราบด้วยการ กระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุงการ กระทำที่เป็นความผิดจริยธรรมและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน ให้ผู้บังคับบัญชาทำหนังสือ โดยระบุงการกระทำที่เป็นความผิดจริยธรรม หรือ รายละเอียดของการประพฤติผิดจริยธรรมไว้ให้ชัดเจน และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน หรือ

(๔) เสนออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยถอดถอน แล้วแต่กรณี หากการกระทำผิดจริยธรรมที่มี ผลกระทบต่อความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

เมื่อได้ลงโทษทางจริยธรรมแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วย

ข้อ ๒๒ การกระทำผิดจริยธรรมในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงและ ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้สั่งลงโทษในชั้นความผิด ร้ายแรง

(๒) การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัย รวมถึงจารีตประเพณีที่ได้รับการยอมรับ และปฏิบัติโดยชอบธรรม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย

(ร่าง)

(๓) การล่วงละเมิดทางเพศ การคุกคามทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน นิสิตของมหาวิทยาลัย หรือผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๔) การนำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตนโดยมิชอบ

(๕) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต ผู้รับบริการหรือประชาชน เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ

(๖) การเปิดเผยความลับของนิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่นิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน

(๗) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของทางราชการหรือมหาวิทยาลัย รวมถึงจารีต ประเพณีที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติโดยชอบธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือมหาวิทยาลัยอย่าง ร้ายแรง

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือนิสิต ยกเว้นอธิการบดี ที่ถูกสั่งลงโทษ ทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ ได้รับแจ้งคำสั่ง

กรณีนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้มีสิทธิโต้แย้งต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามกฎหมายว่าด้วย การ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีผู้ถูกดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยจรรยาบรรณของ

(ร่าง)

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และการสอบสวนนั้น
ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตาม
ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ... เดือน ... พ.ศ.

(ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสูวิวัฒน์วงค์)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ